

Van zeepbel tot correctie.

Ivan Van de Cloot
Hoofdeconoom
Itinera Institute

De ernst van de economische crisis die ons te wachten staat, begint geleidelijk aan door te dringen. Een maand geleden werd je nog beschuldigd van doemdenken als je een regelrechte krimp van de economie mogelijk achtte. Vandaag wordt je als naïef bestempeld als je dat niet doet. De waarheid is echter dat de onzekerheid over de toekomst ongezien groot is. Rond projecties zou feitelijk op dit moment best een brede band van mogelijke uitkomsten getoond moeten worden. Dit betekent ook dat het economisch beleid zo snel mogelijk moet overschakelen naar risicomanagement.

Dit houdt in dat je met onzekerheid omgaat door ook rekening te houden met

erg negatieve scenario's zoals deflatie ondanks hun geringe plausibiliteit en dat je er dus toch alles aan doet om de kans op de realisering ervan te minimaliseren.

Zo is de basisgeldhoeveelheid in de Verenigde Staten op enkele maanden tijd verdubbeld wat volgt uit de angst van de voorzitter van de Amerikaanse centrale bank voor de wurggreep van deflatie. Diegenen die nu al zeker onder de crisis leiden zijn de bomen! De geldpersen staan dus roodgloeiend en als ze er effectief in slagen om de economische motor terug te laten aanslaan dan riskeren we een grote inflatieopstoot. Dat risico nemen we op dit moment echter voor lief: deflatie vermijden is veel belangrijker. Onder deflatie verstaan we niet alleen dalende prijzen maar vooral lagere verwachtingen voor de inflatie in de toekomst. Dan begint men immers consumptie en investeringen uit te stellen. Een belangrijke component is echter ook schulddeflatie: door de excessen uit het recente verleden zit de wereld vol met schuld die altijd zwaarder op de schouders begint te wegen als de prijzen zakken.

Van zeepbel tot correctie.

Eén keer om de zeventig jaar is het toegelaten om John Maynard Keynes, de vader van deficit spending, uit de doden te laten opstaan. Vandaag is zo'n moment omdat we bijna in wat hij noemde de liquiditeitsval beland zijn waarin klassiek monetair beleid geen effect meer heeft. De werkelijke beleidsrente in de VS staat bijvoorbeeld op nul. Je kan de rente niet onder nul brengen. Dan moet je een erg rommelig instrument als budgettair beleid overwegen om de economie een elektroshock toe te dienen. In ons land gaan er stemmen op om vooral de bouw te stimuleren door bijvoorbeeld een specifieke btw-verlaging voor deze sector. Weet echter dat deze sector boven zijn natuurlijk gewicht zit wat overigens ook te maken heeft met de overwaardering van ons residentieel vastgoed. Zo berekende het Internationaal Muntfonds twee jaar geleden de overwaardering van woningen in België de helft hoger dan in de VS. Daar zijn de prijzen al met meer dan 20% gezakt en verwacht men minimaal nogmaals een daling met 20%.

“
**Het
economisch
beleid moet
overschakelen
naar
risico-
management.
De geldpersen
staan overigens
al roodgloeiend**
”

Als men dan toch aan de BTW wil sleutelen, dat dan men die verlaging dan voor alle consumptie toekent en nu ook al aankondigt deze binnen enkele jaren terug te verhogen.

Dan hebben gezinnen een belang om nu te consumeren in plaats van later. Men zou misschien echter beter overwegen om nu innovatie te zaaien voor later. Er zijn in ons land talloze ondernemers die radicale innovatieprojecten met groot toekomstpotentieel op hetschap hebben staan, maar instituten als de participatiemaatschappij Vlaanderen investeren blijkbaar liever in rommelkredieten.

Ivan **Van de Cloot**
Hoofdeconoom

Onafhankelijke denktank en doetank voor duurzame economische groei en sociale bescherming.
"Think-tank" et "do-tank" indépendant pour une croissance économique et une protection sociale durables.

Itinera Institute VZW-ASBL
Boulevard Leopold II Laan 184d - B-1080 Brussel - Bruxelles
T +32 2 412 02 62 - F +32 2 412 02 69
info@itinera-institute.org www.itinera-institute.org

Verantwoordelijke uitgever - Editeur responsable: Marc De Vos, Directeur